

Claudia-Neptina Manea – promotia 2004

Lector univ. dr.,

Facultatea de Psihologie si Stiintele Educatiei

Universitatea Ovidius din Constanta

Au trecut de atunci mai bine de 20 de ani...

“Limpede poti vedea doar cu inima... esentialul este invizibil pentru ochi” (*Micul Print*) – acesta a fost mesajul pe care l-am sustinut in fata comisiei de admitere a FPSE, contracarand cu entuziasm toate replicile menite sa verifice daca pot convinge... daca am, intr-adevar, potentialul cautat... Prin stilul sau deschis si provocator, domnul profesor Frunza, interlocutorul meu in dezbaterea respectiva (si, ani mai tarziu, decanul facultatii), m-a convins inca de atunci ca Facultatea de Psihologie si Stiintele Educatiei era locul potrivit pentru acea etapa din dezvoltarea mea.

Au urmat ani frumoși, in care asteptarile nu mi-au fost inselate. Imi amintesc cu drag de pasiunea cu care domnul profesor Nicolae Martin ne vorbea despre *Psihologia muncii* (domeniu in care, nu intamplator, am ales ulterior sa imi realizez lucrarea de licenta), de stilul carismatic al domnului profesor Filaret Sintion, care mi-a deschis apetitul pentru *Psihologia sociala* (domeniul unuia dintre doctoratele mele de mai tarziu), de exercitiile de dezvoltare personala propuse de Iulia Ciorbea, de placerea cu care Ana Bezem ne vorbea despre supradotare, de atitudinea mereu binevoitoare a Rodicai Enache...

Imi amintesc cu drag de examenul la *Logica*, in care domnul profesor Mircea Marica m-a provocat sa ofer argumente in favoarea unui fenomen pe care il consideram de neacceptat... ajutandu-ma astfel sa inteleg ca intotdeauna exista doua fete ale unei monede. Imi amintesc emotiile care au precedat examenul la *Psihologia educatiei* – materia doamnei decan de la acel moment, Anca Dragu, dar si fericirea de a fi trecut cu brio respectiva provocare. Imi amintesc de cercetarea propusa de doamna profesor Mihalascu la *Psihologia varstelor* si de raspunsul unei participante de 6 ani – “Minciuna este ... (*soptit*) iti creste nasul!”... Mi-l amintesc pe Damian Totolan, la inceput de drum, mi-o amintesc pe mereu eleganta Monica Moraru... Imi amintesc cursurile profesorilor de la Bucuresti si emotiile aferente examenelor respective...

Imi amintesc de bucuria de a le revedea pe treptele facultatii (chiar daca la o alta specializare) pe fosta mea diriginta, doamna Mirela Constandache (cea care intuieste, inca din

primul an de Colegiu Pedagogic, drumul pe care aveam sa-l urmez), pe doamna Mihaela Modoran (profesoara mea de cor din liceu), pe doamna Dumitru (profesoara de sport din Pedagogic)...

Poate chiar mai important, imi amintesc de lumina din ochii Ralucai Matei si ai familiei sale in momentul in care grupa noastra a pornit la colindat in preajma sarbatorilor de iarna - pentru ca, da, facultatea a insemnat mai mult decat asimilarea unor cunostinte, a fost o ocazie sa invatam sa daruim un zambet, o bucurie, un moment special oamenilor care ne-au daruit un pic din sufletul lor... a fost ocazia de a cunoaste oameni speciali, de a crea (sau intari) prietenii pe viata, de a ne forma ca si profesionisti, dar mai ales ca OAMENI... Fiecare dintre cadrele didactice pe care am avut bucuria sa le intalnesc, mentionate sau nu (din lipsa de timp si spatiu) in aceste randuri, si-au pus amprenta asupra persoanei care sunt astazi si le sunt recunoscatoare tuturor pentru drumul pe care l-am parcurs...

Douazeci de ani, un masterat, doua doctorate si "n" formari mai tarziu... anul acesta... am fost eu cea colindata (online 😊) de studentii si masteranzii carora ma straduiesc sa le creez aceleasi amintiri frumoase pe care profesorii mei (actualii mei colegi) mi le-au daruit mie, in anii de studentie in facultatea in care acum sunt lector...

Maine, poate, cei colindati vor fi unii dintre studentii nostri de astazi...

Astept cu drag acest moment...